

Hunfosposten

Nr. 6

Juni/Juli 1952

4. årg.

DEN GAMLE GARDE

Den 19. juli i år fyller Martin Omdal 85 år, og det falt da naturlig for Hunfosposten å forsøke å få en prat med denne koselige og arbeidsomme Hunfosmannen. I 46 år arbeidet han på Hunsfosfabrikker, tra¹890¹tu 1936, da han gikk av på pensjon. I 1938 fikk han Norges Vels medalje for lang og tro tjeneste.

Vi oppsøkte ham en ettermiddag i det hyggelige hjemmet til sønnen Sigurd. Huset ligger koselig til mellom åsene et lite stykke innenfor bensinstasjonen på Vennesla, og ansiktet til Martin Omdal stråler opp da han hører i hvilket ærend vi kommer. Vi har tenkt å få en riktig lang prat, så vi går like på saken og spør om han er født på Omdal.

— Nei, æ er egentlig født i Bjelkedalen, men vokste opp på Omdal.

— Du begynte vel tidlig å arbeide?

— Å nei, æ begynte ikkje å gjete før æ var 12 år.

Det var tidlig nok, synes vi, men Omdal har alle sine dager vært en strevsom kar og synes visst han kunne begynt før. Han forteller videre at han først tok tjeneste hos en som hette Olav Omdal. Han var blant annet med i slåttonna og var ikke stor karen før han måtte svinge ljaen. Senere kom han til Verås hos Gunnar Verås. Det var på våren året etter at han var konfirmert, og der var han til over nyttår for maten og en betaling av 40 kroner fra 14. april og året ut. Det var det hele.

— Det siste gjette æ på Omdal hos Knut Stuåsen, fortsetter han. Der var æ heile vinteren for maten og kjørte i skauen og herja. Ja, og så — det må æ visst fortele

— æ tente på Tveide i Birkenes hos ein som hette Eilif Mykland og deretter hos Lars Birkeland på Birkeland. Den sommeren æ var på Birkeland kjørte æ til Lillesand omtrent hver dag. Det var med ved og dansk trest. Det var firhoggen last. Den blei endåte hogd ferdig i skauen, og så kjørte æ an hen til veien og ut.

Omdal finner frem pipa — en av de gode gammeldagse med mesinglokk — og spør om vi har noe imot at han tar en røyk. — Æ hadde just ete og ikkje fått tent pipa.

— Du er glad i pipa? spør vi.

— Ja, den må æ ha. Men det er forskrekkelig å nauden en kan være. Fyrste gong æ røykte fekk æ låne pipa av ein på Omdal. Så sjuk som æ blei då he æ aldri vore i mitt liv. Men det var ikkje lenge før æ forsøkte igjen, og nå røyger æ karva bla' og skråtobakk!

Før vi penser samtalen inn på Hunsfos, vil vi gjerne høre litt om skoleforholdene i gamle dager, og spør Omdal om det var omgangsskole han gikk på.

— Nei, ikkje rektig det, men me hadde heller ikkje noe skolehus. Det var 6 vege i stua på Omdal, 6 vege på Voreland og 6 vege på Honnemyr og 6 på Verås. Men me var ikkje nødt til å gå på alle plassane. Det var skule hver dag, og så skolde me ha like store lekse både de små og de store. Dei hadde mæ opp tidlig om morraen — æ skulle lese fastandes!

— Du ble vel konfirmert her i Vennesla?

— Ja, ja, og presten hette Hertzberg.

Som nevnt kom Martin Omdal til Hunsfos i 1890. Han begynte

i Renseriet, og vi spør om han kan huske litt fra den tiden.

— Me var 4 mann som arbeidet der — æ og en som hette Reier Senum og Salve Jortveit og Nils Hageland. Det var 12 timers arbeidsdag, og ònar me òsa nådde arbeidet nott te lørdag, så tok me det styggaste arbeid som fantes lørdag og nott te søndag — og så drakk me opp alle pengane. Det var skrekkelig naudent!

— Ja, du vet, når en er ung; så er en dumme alle mann, skyter vi inn.

Omdal flyttet senere over til Hollendersalen for Mask. I og II. Etter å ha arbeidet der en tid, kom han over til cellulosen, hvor han var koker på slutten.

— Det var et fælt greit arbeid, sier han, — men det var forskrekkelig med lukta mange tider.

Da Omdal arbeidet i Hollenderiet, ble han utsatt for det uhellet som han skulle få et så kjedelig mén etter. Han brakk begge bena. Noen og tredve år var han den gangen, men synes å kunne huske det som skulle det vært i fjor. Det var i en heis det hendte, en heis hvor det ble heist opp masse til hollenderiet. Denne heisen var jo ikke så betryggende som de som vi har nå til dags. Den ble satt i gang ved å dra i en snor. Omdal sto i heisen og skulle opp med en vagg med masse. Det var om lag 10 meter nedenufra og opp, og da heisen var omtrent oppe, var det som wiren plutselig ble klipt av, og heisen gikk rett til bunns. Derved tippet den tunge vagg over og brøt av begge bena på Omdal.

— Det var Vig som var bestyrer då, forteller Omdal, og han kom og spurte om æ ikkje ville være med ner til han til doktoren

kom, og så bar de mæ ner til bestyrerboligen. Doktoren blei i ulag, for han trudde der var møe galt. Han ga mæ Bayer-øl og noe anna. Det gjorde mæ godt. Æ blei så godt i lage at æ skulle gjerne ha sunge heimøve veien. Æ budde

oppe i 'endren åv v enhesia,' i skauen hos ei enke der.

— De kjørte deg ikke til byen på sykehuset da?

— Nei, æ blei liggandes heime, og det var det gale, for den doktoren var visst ikkje vant med beinbrudd. Då æ hadde ligge i 6 vege, kom han og tok av gipsen. Men då var kneet ganske stivt. Så var der sånn ei flink jente — datter til den enka æ budde hos. Ho måtte smøre og myge på kneet. Men så gjekk beinet av igjen. — Jenta reiste ut til doktoren då, og sa til han at han måtte komme opp og se på det igjen. Nei, han ville ikkje reise opp. — Du må ikkje høre etter om han skriker, sa han. Men så ble det så ille at jenta reiste ut igjen og meinte på at han måtte komme opp. — Då bande han. Æ hadde ete for lite fisk og kjødd, meinte han.

— Skulle det ha noe å si? spør vi.

— Jau, det skulle det. Så lå æ i tri vege, men foten grodde så skakt på at der måtte en vaksen mann, Reier Senum, til å være med å dra i sønn foten igjen, og så blei æ ikkje bedøva heller! Det var ikkje gildt.

— Har du ellers noe spesielt du husker fra gamle dager, for eksempel fra den tiden de kjørte med hest utover fra Hunsfos?

— Ja, ja, det var noe forskrekkelig dei sleit og kjørte, og veien kunne dei ikkje vede å holde i stand. Dei kjørte pukk på, men så var det bare noen da'er, så var det like galt.

— Var det Hunsfos som holdt veien i stand?

— Nei, det var kommunen. Der var en blind mann, Sveen hette han. Han kjørte møe på Hunsfos — kol og forskjellige ting der. Bestyreren trudde ikke at han var blind. Så fekk han se Sveen en gang han gjekk opp gården og

Andakt

Vær faste - urokkelige

1 Kor. 15, 58

Det er av stor viktighet at vi tar dette ord med oss, og gir det rom i tanker og sinn. Mangt et liv er lagt i ruiner fordi dette ble glemt. De lot seg rokke, slo av på sin overbevisning og ble ustø i all sin ferd.

Jeg vil i korte trekk peke litt på nødvendigheten av dette å være faste og urokkelige. Årsaken til at så mangt et åndsliv sløvnet og visnet bort, var at de ikke tok denne formaning til hjertet. Vi er nå midt opp i sommer og ferietiden. Den kan være farlig for mange. Vil du ta denne formaning til hjertet, så har du Guds garanti for ikke du skal komme bort fra Gud.

I Kol. 1, 23, leser vi — så sant I blir ved i troen, grunnfestet og faste, og ikke lar eder rokke fra det håp evangeliet gir —. Det var ved det håp evangeliet ga, du ble frelst. Det var intet hos deg, eller av deg som ga håp, men alene budskapet om Jesus Kristus som døde for

stanset opp og sto ganske stille. Sveen gjekk like på han, og då skjønnte bestyreren at han ikkje kunne se.

— Kan du huske hvor stor betalingen var det første du var på Hunsfos?

— Nei, men då æ begynte igjen etter æ hadde brode mæ i sønn, hadde æ 1 krone da'en. Men det var ikkje så lenge før æ blei så god at æ kunne inn, og då fekk æ full betaling.

— Hvem var formann på gården den gangen?

— Det var Karl Langevold.

— Hvordan var han å arbeide for?

— Han var grei.

— Du likte deg godt på Hunsfos?

dine synder. Det var nåde — uforskyldt fra først til sist. Ved å ta imot dette, ble du frelst. Ved å bli fast i dette, vil du fortsatt bli frelst.

Du skal ikke lenge leve som en kristen før du merker der er me'get som' vi vil rive a'eg bort fra' aet faste og urokkelige. Hører du ikke ofte denne røsten i deg: «Er du en kristen? Se på livet ditt, syns du dette ligner en kristen?»

Vi kan være enige i det. Det er mange brist og ufullkommenheter ved en kristens liv. Men dette skal ikke ta fra deg det håp som frelser din sjel. For det er ikke ditt kristenliv som frelser. Regn du med Jesus som du gjorde første gang.

Du ser mere enn de andre gjør, for du ser hvordan det er der inne i ditt hjerte. Der er der synd på synd, og det blir ofte så ugreitt og håpløst. Du kjenner på begjær og fristelser som ingen uten du vet om. Du hører på røsten som sier: «Det er ikke rett med deg.»

Os slik er det. Det er ikke noe innbilt, men sannheten om deg. Ikke bare sannheten om deg, men om alle sanne kristne. I mitt kjød — det gamle hjerte — bor der intet godt. Det må vi trekkes med hele livet. Men ved tro på Jesus, er vi rene, uten plett og rynke. Det sier troen som blir ved med å skue inn i evangeliets håp. La deg ikke rokke fra dette håp.

Vær urokkelig i din bibellesning. Les om du føler deg tørr, og om alt du leser syns deg å være tørt. Den som gir akt på ordet finner det som godt er. Bli bare ved, la deg ikke rokkes fra din bibel.

Vær urokkelig i din bønn. Be og du skal få. Gud hører bønner, også din. Det ord står fast til evig tid.

Vær urokkelig i ditt liv. Stå på sannhetens overbevisning. Daniel var urokkelig, og han seiret. Les om ham, og våg å stå som ham. Det er slike mennesker som vinner respekt. Ton rent flagg: Klar bekjennelse og avgjort liv.

Vær faste og urokkelige!

Over til side 6.

O. W. Fredwall.

HUNSFOSPOSTEN

utgitt av:

Hunfos Fabrikker
Hunfos Arbeiderforening
Hunfos Bedriftsidrettslag

Redaktør:
Edv. Tobiassen

Trykt hos

Edgar Høgfeldt A.s., Kristiansand S.
på Hunfos satinert trefritt trykk 120 gr.

IDRETTE

Vi henviser til den diskusjonen om bedriftsidretten som er satt i gang i dette nummeret av Hunsfosposten. Bedriftsidretten har fått døde atskillig kritikk i den senere tid, både i tale og skrift; og kritikken har på mange punkter vært berettiget. Også idretten som den har vært drevet her på Hunsfos, kan en til dels ha god grunn til å kritisere. Vi sier ikke dette for å kaste stenk på dem som har stått i spissen for den. Den interessen de har vist, og det arbeidet de har utført, fortjener i høyeste grad påskjønnelse og ros.

Men mon ikke idretten her, som mange andre steder, er kommet inn på et feil spor? Målet burde jo være å få samtlige fabrikkens kvinner og menn aktivisert i en eller annen sportsgren. Hvis der i det hele tatt er noen av oss 700 på Hunsfos som er helt utelukket fra å kunne delta på et eller annet vis, så er prosenten sikkert forsvinnende. Det faktiske forhold nå er imidlertid at de aller fleste av oss bare sitter som tilskuere, ja, de fleste av oss gjør ikke det en gang.

Hva skal vi så gjøre for å rette på dette forhold? Vi mener diskusjonsinnlederen er inne på det rette når han skriver om leken. Vi tar idretten så altfor høytidelig og tenker for meget på konkurransen. Vi har hatt enkelte gode tilløp i retning av lek, for eksempel tippelangrennene. Men hvorfor ikke også få drakamper, treskoløp eller lignende?

Der er sikkert mange som har noe de ville sagt om bedriftsidretten, og vi anmoder så mange som mulig å luften sine meninger i bladet vårt. Klem i vei! e. t.

Premiering av gode rasjonaliseringsforslag.

Styret i Papirindustriens Tekniske Forening har besluttet å sette opp en premie for gode forslag til tekniske anordninger, arbeidsbesparende metoder og praktiske hjelpemidler innen treforedlingsindustrien. Det er en forutsetning at forslagene allerede har vist sin betydning i praksis.

En komité nedsatt av P.T.F., bestående av formennene i de fire gruppestyrer foretar bedømmelsen. Komitéens avgjørelse er endelig, og den har rett til å forkaste samtlige innkomne forslag. Det utdeles en førstepremie på kr. 250,— og to annenpremier a kr. 100,—. Utdelingen foregår under teknikerukens festmiddag hvert år, og de premierte forslag vil bli offentliggjort i Norsk Skogindustri.

1. Konkurransen er åpen for alle som er tilknyttet treforedlingsindustrien, uansett stilling og medlemskap i foreninger.
2. Det er fra P.T.F.s side ingen hindring for deltagelse at forslagene har vært premiert av bedriftene.
3. Innsendte forslag må påtegnes av bedriftens tekniske leder.
4. Forslag må være ledsaget av en orienterende skisse eller foto, samt en best mulig beskrivelse.
5. Forslag må være innkommet innen 1. oktober hvert år for å bli med i årets konkurranse.
6. Forslagene merkes «Konkurranse» og sendes Papirindustriens Tekniske Forening, Stortingsgaten 14, Oslo.

Idrettslaget

er takknemlig overfor forretningene i Vennesla som så trofast annonserer i Hunsfosposten.

Th. Nordvold

har åpnet et vel assortert glassmagasin skrå over for bensinstasjonen i Vennesla. Vi henviser til annonsen.

PERSONALIA

Pensjonist Knut Lunden fyller 92 år 7. august.

Pensjonist Martin Omdal fyller 85 år 19. juli.

Pensjonist Ole Lindtveit fyller 84 år 31. august.

Pensjonist Hans Johannessen fyller 80 år 12. juli.

Pensjonist Anton Sakariassen fyller 78 år 30. august.

Pensjonist Gunvald Nesheim fyller 77 år 17. juli.

Vi gratulerer med 70 års-dagen:
Pensjonist Karoline Magnussen — 17. juli.

Ole Magnussen, hollenderiet — 17. juli.

Vi gratulerer med 65 års-dagen:
Søren Paulsen, taubanen, 3. juli.
Laurits Andersen, cellulosefabr., 30. juli.

Vi gratulerer med 50 års-dagen:
Erling E. Lund, elektriker, 2. august.

Er du oppmerksom på at

— ved å abonnere på bladet vårt,

— ved å avertere i det,

— ved å skrive i det

er du med og støtter Hunsfos Bedriftsidrettslag.

All inntekt av bladet går til idrettslaget.

— — —

Vær vennlig og husk kontingenten.

Hunsfospostens «medaljenommer».

Vi har fremdeles en del eksemplarer igjen av forrige nummer av Hunsfosposten. Hvis noen av dem som fikk medalje ønsker flere eksemplarer av bladet, kan disse fås utlevert i Vakten.

Hørt på lønningkontoret:

Lønningssjefen påstår at han har så kraftig og stritt hår at hver gang han skal klippes må barbereren ha briller på for at han ikke skal få hårspruten i øynene.

SPORT - IDRETT

Årsmøte i Bedriftsidrettslaget.

Årsmøtet ble holdt i spisesalen på Verkstedet 20. juli. Fremmøtet var dårlig, men det var bedre enn i fjor.

Til behandling var:

1. Protokoll. Denne ble enst. godkjent.
2. Regnskap. Dette ble også enst. godkjent. Et sammendrag av regnskapet er tatt med i dette nummer av Hunsfosposten.
3. Valg. Formann: Arnold Beurling, gjv. Sekretær: Georg Pettersen, gjv. Kasserer: Da Edv. Tobiasen ikke kunne fortsette som kasserer på grunn av sitt arbeid med Hunsfosposten, ble Oddvar Robstad valgt.

Skiutvalget: Bernhard Olsen, form., Johan Friberg, Asbjørn Grundetjern, Erling Rølland, Olaf Homme, Odd Strandberg, Frans Gunnufsen.

Fotballutvalget: Haakon Tranberg, form. Th. Halvorsen, Elias Omdal, Kåre Olsen, Georg Gundersen, Ludvig Holte.

Friidrettsutvalget: Asbjørn Oksum, formann, Harry Voreland, Håkon Ermsjø, Erling Mangseth.

Bakkekomité: Bernhard Olsen, Olaf Homme, Einar Homme, Sigurd Jortveit.

Skimerkekomité: Erling Rølland, Reidar Johansen, Nils Engh, Kåre Johansen.

Referenter til Hunsfosposten: Erling Rølland, Th. Halvorsen, Asbjørn Oksum, Håkon Ermsjø.

Revisor: T. A. Kvanvig, gjv.

Eventuelt: Til å innkassere årsabonnementet på Hunsfosposten ble det vedtatt å henstille til formennene og førstemennene i fabrikkene å gjøre dette. På kontoret vil kassereren, Oddvar Robstad, besøge innkasseringen.

Premieutdelingen av vinterens Bedriftsmesterskap og Hunsfosmesterskap på ski ble foretatt.

Til slutt takket formannen Edv. Tobiasen for hans arbeid som kasserer.

G. P.

Hunsfos—Jernbanen 7—0.

Ovennevnte lag møttes i bedriftsserien fredag 13. juni på Idrettsplassen.

Jernbanen ligger jo sist i serien, og stilte dertil opp med bare 10 mann, så hele kampen var et ensidig press på deres goal. Det er i grunnen alt som er å si om hele kampen.

Lyspunktet var Jernbanens hyggelige smil hver gang Hunsfos nettet. For dem var hele kampen en avkopling. Resultatet telte mindre. Det er svært få lag i bedriftsserien som har samme innstilling.

Ref.

HUNSFOS BEDRIFTSIDRETTSLAG

Sammendrag av kassaboken 8. juni 1951—20. juni 1952.

Startkontingenter, inng.penger skirenn	kr.	383,00	
Innkomet ved svømmestevne	»	100,14	
Salg av skimerker	»	434,50	
Kontingenter Hunsfosposten	»	451,00	
Annonser Hunsfosposten	»	956,50	
Refundert reiseutg. av Hunsfos Fabrikker	»	412,85	
Startkontingenter	kr.	73,00	
Innkjøp av skimerker	»	382,50	
Innkjøp av premier	»	568,30	
Reiseutgifter	»	419,45	
Fotballutstyr og idrettsdrakter	»	597,39	
Kontingent Vest-Ågder Bedriftsidr.krets 1951/52	»	40,00	
Annonser	»	36,20	
Brannfors.kontingent	»	19,00	
Bandolær til fanen	»	35,50	
Diverse utgifter	»	102,75	
Total:	kr.	2.737,99	kr. 2.274,09
Kassabeholdning pr. 8/6 51	»	1.580,37	
	kr.	4.318,36	kr. 2.274,09
Kassabeholdning pr. 20/6 52			» 2.044,27
	kr.	4.318,36	kr. 4.318,36

Kommunen—Hunsfos 0—0.

Lagene møttes i Kristiansand 27. juni kl. 18.00. Det ble en ganske god og underholdende kamp. Kommunen presset gjennom hele kampen, men forsvaret til Hunsfos var heldig og avverget hver gang. — Hunsfos hadde et mål inne, men det ble helt riktig avblåst for offside.

Hunsfos har 2 kamper igjen (2/7) og ligger sammen med Kommunen (som er ferdigspilte) først i serien. Hunsfos har igjen Sør-Camping hjemme og Jernstøperiet borte.

Jernstøperiet 2—Hunsfos 4.

Fredag 4. juli møttes nevnte lag i en kamp på Idrettsplassen i Kristiansand. — Kampen må betegnes som mindre god, men kan hende det skyldtes den sterke varmen.

Jernstøperiet åpnet med noen raske angrep som godt kunne gitt mål, men Gundersen reddet pent. Etter hvert overtok Hunsfos spillet, men det gikk for sent. En del av guttene har den store feilen

at de vil gjøre alle alle alle, holdt på å ballen for lenge. Etter tyve minutters spill løsnest det, da G. Gundersen på h. v. satte en ball kontant i nettet. Etter dette hadde Hunsfos hele spillet, og Gundersen skjøt to mål til, og Hagman satte inn det fjerde.

Så i slutten av annen halvdel sto Hunsfosforsvaret ganske stille og Jernstøperiet fikk her to altfor lettkjøpte mål. Med dette ebbet kampen ut. Det var en fortjent seier til Hunsfos. Seiren kunne godt vært større.

H. E.

Vet du det?

1. Hvilken historisk begivenhet fant sted 24. april i år?
  2. Hvor mange gram er det i et engelsk pund?
  3. Hva heter hovedstaden i Libanon?
  4. Når begynte det Kongelige Selskap for Norges Vel å dele ut medaljer for lang og tro tjeneste?
  5. Hvor mange av dem som er ansatt på Hunsfos i dag har både Norges Vels og Kongens fortjenstmedalje?
  6. Hvem har skrevet skuespillet Geografi og kjærlighet?
  7. Hva er den olympiske rekord i stav-sprang?
  8. Hvordan ble Norges plassering ved sommerolympiaden i London 1938, nr. 9, 14 eller 15?
  9. Hvem vant 100 meter løpet ved OL 1948, og på hvilken tid?
  10. Fra hvilken havn startet Kon-Tiki ekspedisjonen?
- Svar på side 6.

Svar på spørsmålene i tidligere nr.:

1. Først fylles femliteren. Deretter fylles 3-literen med melken fra 5-literen. Da er det 2 liter igjen i 5-literen. Melken i 3-literen slåes så tilbake i 8-literen. De 2 literne som er i 5-literen slåes over i 3-literen. 5-literen fylles med melken fra 8-literen. Fra 5-literen slåes 3-literen full, og vi får 4 liter igjen i 5-literen.
2. Ca. 16 cm.

Bedriftsidretten.

Jeg har i lengere tid overveiet om ikke en diskusjon over ovenstående emne kunne være nyttig. Det kan da ikke unngås at der øves noen kritikk, men hvis en forsøker å øve positiv kritikk, er dette bare av det gode.

La meg først få nevne at jeg har forstått at meningen med bedriftsidretten er at flest mulig bør få avkobling fra det daglige rutinearbeid, gi kroppen mosjon, komme i form, få avspenning gjennom idrettsleker. Jeg har med vilje understreket ordet leker, for som lek må bedriftsidretten oppfattes og drives. Men det er nok ikke til å komme fra at leken er kommet mer og mer i bakgrunnen, mens poengjageriet og jakten på gode plaseringer er blitt mer og mer fremtredende. Ta for eksempel fotballen. Der gjelder det nå først og fremst å få poeng, altså vinne kampen. Av denne grunn må en da ta med de aller beste guttene hver gang. Hånden på hjertet, er dette i samsvar med bedriftsidrettstanken? Nei, det er nok ikke det. På den måten kan vi ikke få flest mulig med, fordi mange som har lyst til å spille fotball, ikke engang forsøker på å komme med, da de vet at de kan for lite fotball til at de noensinne kan få en sjanse på laget. Herved vil jeg våge å påstå at vi har sviktet idéen med bedriftsidretten. Hvilken rolle spiller det at en kar bommer noen ganger på ballen, at vi taper både en — to — og tre kamper på grunn av at vi ikke stiller opp med det beste laget? Det spiller ingen rolle, la oss heller få med så mange som mulig. Noen vil nok straks si nå at vi har hver gang vanskeligheter med å få elleve mann frem til en kamp, men at de må nær sagt trygles frem til fotballbanen. Det er riktig, men hva er grunnen? Jo, flere av guttene vet at selv om de blir anmodet om å møte frem til kamp, blir de uten videre satt utenfor hvis en kamerat som er bedre møter frem. Dette kan unngås ved at laget settes opp

på forhånd, slik at elleve mann vet at så sant de møter frem, skal de spille. De oppsatte reserver rykker inn bare i tilfelle av skader eller at en mann ikke kan møte. Enhver som er satt opp på laget plikter å gi beskjed, hvis de er forhindret fra å komme. Dette gjelder også reservene. U. K. bør skaffe seg rede på hvor mange mann er interessert i å spille fotball, og da bør alle disse få anledning til å spille like mange kamper, ved at man bytter ut noen mann på laget hver gang. Enten en mann spiller dårlig eller godt skal han ha like anledning til å dyrke sin hobby på fotballbanen. La oss ikke ta det så høytidelig om vi topper tabellen eller ligger på bunnen, hovedsaken er at flest mulig bør komme med i idrettslekene.

Jeg håper at flere som har noe på hjertet i denne sak vil komme frem med det. Vi kan trygt benytte Hunsfosposten til å diskutere oss frem til et for bedriftsidretten godt resultat. Jeg har i det ovenstående bare behandlet fotballen, — men alle idrettsgrener kan trekkes inn.

Joh.

Hunsfosheimen.

Vi treffer Andreas Myhrstad og spør ham hvordan han er fornøyd med besøket på Hunsfosheimen.

— Jo, jeg er godt fornøyd. Den er jo så ny ennå, og alt som er nytt tar det tid før folk venner seg til.

— Kan du tilfeldigvis huske hvor mange det er som har besøkt Hunsfosheimen hittil?

— Siden 1. september i fjor og til idag (18. juni) har vel 380 personer overnattet der en eller flere netter, og dessuten har det vært minst 125 dagsbesøk. Når en tar i betraktning at heimen var stengt i 2 måneder i fjor på grunn av poliomyelitt-epidemien, synes jeg det er upåklagelig.

Myhrstad forteller videre at det nå skal bli fin vei inn til Hunsfosheimen. Ingeniør Stav ved Aust-Agder Veivesen har stukket ut

Litt hodebry i ferien.

Legg 12 mynter rundt bordet — langs kanten eller kantene, sånn likelig fordelt.

Så skal du gå rundt bordet hele tiden i samme retning, idet du stadig tar opp en mynt, går forbi to mynter og legger den oppå den tredje. Handa, som du tar myntene med, må naturligvis stadig føres i samme retning rundt bordet, aldri bakover igjen. Når du har flyttet seks mynter, skal du ha fått seks grupper med to mynter i hver gruppe, mens seks av de tidligere plassene nå er tomme.

Du må telle med begge myntene i en gruppe når du tar en mynt forbi, og du kan selvsagt føre en mynt forbi så mange tomme plasser du vil.

Men kunsten skal nå være å få til dette ved å gå så lite rundt bordet som mulig — du kan klare det på mindre enn tre hele runder — hvor lite? Nummerer myntene og *begynn* med 1—4 (mynt 1 på nr. 4).

Løsning på side 6.

veien, og en annen er i ferd med oppmålingen. Videre skal det settes opp ny transformator og strekkes egen linje fra hovedledningen og inn. Huset skal males både utvendig og innvendig. Maler Jacobsen er alt i full gang med arbeidet. Alt blir bekostet av Hunsfos Fabrikker.

Dertil har en fått to nye båter, og Myhrstad er et stort smil idet han forteller dette.

— Vil det bli gjort noe for å pynte opp på veggene med bilder eller lignende?

— Ja, nå har vi nettopp vært så heldige og fått to malerier som gave — ett av Knut Fjermedal og ett av Sigurd Gundersen, og vi i styret for Hunsfosheimen vil gjerne på vegne av Hunsfos Arbeiderforening og Elektrikerforening takke disse to malerne for de flotte maleriene.

Vi har ikke selv hatt anledning til å se maleriene, men vi har hørt av folk som skal forstå seg på det, at bildene er meget gode, og vi benytter anledningen til å gratulere styret i Hunsfosheimen både med disse og med alle de andre forbedringene. Vi spår at det skal bli folksomt på Hunsfosheimen i sommer og ønsker alle som har tenkt seg der opp en god ferie.

Den gamle garde.

Over fra side 2.

— Ja, ja.

— Og hva syntes du om bestyrerne?

— De var greie alle sammen — riktig greie; Knobel også, han er en riktig grei mann.

Vi spør så Omdal om han har hatt noen spesiell hobby, fiske eller liknende.

— Nei, æ kan'kje seie det.

— Men du gikk vel møe på ski før du brakk bena?

— Å ja, ja, og titt når me reiste heim frå Omdal og Voreland om søndagskveldane, så tok me noen forskrekkelige krokveie. Jentane dei var også fæle til å gå på ski, men dei fylgde bare veien.

— Det er vel deg de slekter på både Elias, Martin og Gunnar?

— Jau, det trur æ nok, sier Omdal og ler godt. — Æ var god te å gå på ski. Me lagte hoppet på sletta.

— Hadde dere hopp i den tiden?

— Hopp ja! Me føyk så høgt atte! Der var sånn sprett på hoppet, og så sånn noen forskrekkelig bratte bakke!

— Hva slags bindinger hadde dere?

— Det var vidje.

— Hadde dere noe å smøre skiene med?

— Ja, me brukte å smøre med saltpose når det klabde. Det hjalp det.

Omdal forteller videre at det var noen svært kalde vintre med masse snø i gamle dager.

— Men det var rart, sier han, — æ brukte ikkje votte når æ kjørte. Det var det same hå kaldt det var. Så bare vaska æ hendane og banka dei.

— Du var med andre ord en hardhaus?

— Å ja, men kom nå, nå fryse æ av ingenting!

Vi synes Omdal kan være bekjent av å fryse litt nå. Han er jo ingen ungdom lenger, men rask og rørig er han, og ennå går han rundt med øksa og hjelper folk med å hogge ved.

— Æ trivs ikkje med ikkje å ha noe å gjere, sier han. — Æ søve så møe bedre hvis æ har litegrann kroppsarbeid som vedhogging.

Omdal er også i åndelig vigør og trives godt som han har det.

— Dei er så greie med mæ alle, sier han.

Leser endel gjør han også. Hans kjæreste bok er Ludvig Hope's andaktsbok. Den leser han hver morgen.

Til slutt kommer samtalen inn på familien. Omdal forteller at han har vært gift to ganger, og konene hans var søskenbarn. Den første var fra Ramselia og den andre fra Saga. Der bodde han forresten i 10 år før han flyttet dit han bor nå. 9 barn har han hatt, hvorav 2 døtre er gift i U.S.A. 3 av barna er døde. Bestefar er han til 19 barn og oldefar til 7.

Der skal nok bli folksomt på 85-års dagen hos Martin Omdal.

Vi gratulerer med dagen og ønsker både ham og hele familien alt godt.

Bert.

*

DEN GAMLE GARDE

Hunfosposten har også hatt en samtale med pensjonist Hans Johannessens som fyller 80 år 12. juli. Referatet må stå over til neste nummer.

Løsning på hodebry side 5.

1—4, 5—8, 9—12, 3—6, 7—10, 11—2. En har da gått rundt bordet to hele ganger og en halv gang (*en mynt forbi to ganger*).

1—4, 5—8, 9—12, 11—2, 3—6, 7—10. En har da gått rundt bordet to hele ganger og $\frac{9}{12}$ eller $\frac{3}{4}$ gang (9 mynter forbi to ganger).

Svar på «Vet du det?» side 4.

1. Japan fikk sin selvstendighet tilbake.
2. 453,6 gram.
3. Beirut.
4. I 1888.
5. Tre mann (Rikard Fosheim, Ole Mag-nussen og Olav Nordal).
6. Bjørnstjerne Bjørnson.
7. 4,35 meter (Meadows, 1936).
8. Nummer 14.
9. Harrison Dillard, U.S.A., 10,3.
10. Callao.

„Rundtforbi“

I Saanich, British Columbia, var det engang i tiden en tykk urskog av gran. Hogst og skogbrann tok i årenes løp knekken på de gamle trærne, men en enslig kjempe sto inntil nylig igjen til den måtte hogges fordi dens store greiner var blitt en fare for folk og kraftledninger. Det enorme treet, som gikk under navnet Old Jonathan, var 76 meter høyt og målte 2,7 meter ved roten. Noen av stokkene fra treet veide 8 tonn. Treets fall, som kunne høres flere kilometer borte, vakte sorg hos befolkningen som mistet et kjært landemerke, som allerede var et gammelt tre den gang Columbus kom til Amerika.

Et tresliperi i British Colombia har fått verdens største slipestein. Den er satt sammen av spesialformede deler av silisiumkarbid, er 1,75 meter bred og 1,70 meter i diameter. Vekten er 10,5 tonn, og stenen benyttes til sliping av avis-papirmasse. Kraftforbruket er 5000 hestekrefter.

En cellulosefabrikk ved Fernandina i Florida har installert en ny cellulosekoker som skal være verdens største. Den er 17,5 meter i høy og har en innvendig diameter på 5,75 meter. Den skal gi 75 tonn masse i hvert kok.

I Teneriffa på Kanariøyene har man planer ferdig for en ny papirmassefabrikk. Som råstoff skal benyttes banantre. Årsproduksjonen er anslått til 6000 tonn kraftpapir. Dette skal anvendes til innpakning av tomater og frukt som eksporteres fra Kanariøyene. Det papir som blir til overs, skal eksporteres til Spania.

Saugbrugsforeningen i Halden har besluttet å bygge den nye spritfabrikken som skal overta leveransen av sprit til A.s Vinmonopolet når kontrakten med Borregaard går ut i 1953. Fabrikken vil bli bygget for en årskapasitet av ca. 4 millioner liter sulfitsprit.

Husstellkurs på Hunsfos avsluttet med fest.

Rundt omkring i våre byer og bygder er det et sterkt behov for opplæring i rasjonelt og økonomisk matstell, som også tar det nødvendige hensyn til kostholdets riktige sammensetning. Kostholdets betydning for den menneskelige fysikk er jo en erfaringsmessig kjensgjerning. Utviklingen på dette område har derfor medført et stadig stigende krav til husmorens innsikt og kunnskaper om vitaminer, mineralsalter og kalorier.

Som et ledd i dette arbeide satte Hunsfos Fabrikker i gang et 3 måneders husstellkurs for de kvinner som er knyttet til bedriften. Det første kurs ble avsluttet i mai — men det er meningen å fortsette med to kurs årlig, ett om høsten og ett om våren. Som leder av kurset lyktes det bedriften å sikre seg husstelllærerinne fru Astrid Helle fra Laudal.

Kurset har bestått av to elevkull, hver på 12 elever, nemlig et formiddagskurs for husmødre som ønsket å perfektionere sine kunnskaper, særlig med henblikk på småretter og kulinariske finesser, samt et formiddagskurs for vordende husmødre, der tillagning av middagsmat kom i første rekke.

Husstellnemnda har bestått av fru direktør Knobel, frk. Astrid Haraldstad og frk. Gudrun Berntsen, og disse har formidlet kontakten med kursets leder samt med direktør Knobel, som på bedriftsledelsens vegne har vist stor forståelse og interesse for kurset. — Kurset har således vært helt gratis for deltakerne.

På en vellykket avslutningsfest 29. mai manifesterte såvel kursets leder, fru Helle, som elever sine ferdigheter. Det herlige koldtbord buget av de mest utsøkte delikatesser, alt smakfullt anrettet med sikker sans for kunstnerisk effekt. Som gjester var innbudt elevenes nærmeste pårørende, slik at i alt 60 smilende og tilfredse deltakere satt benket omkring de vakkert pyntede småbord, da en av ele-

Har De sett vårt utvalg av gode, underholdende bøker?

Karter.

Leker og kosmetikk.

Film. Vi fremkaller fagmessig

Telefon 6811

MALERVARER M. M. BILLIG GULVBELEGG

VENNESLA SAMVIRKELAG

Telefon 6725

Støvsugere pris kr. 285 - 406 - 430

Varmtvannsbeholdere - 30 l. - 50 l.

EIVIND EIVINDSON

Telef. 6802

ELEKTRISK FORRETNING

Vennesla

Telefon 6785

Vi har godt utvalg i

Ryggsekker - Soveposer - Koke-
sett og Primuser - Telter.

Alt for turbruk.

Godt utvalg for sportsfiskere.

Fotballstøvler og utstyr.

Sykkel og Sport.

Sylteglass i alle størrelser

SYLTEKRUKKER

SYLTEVOKS og KORKER

Vennesla Glassmagasin

Telefon 6734

vene, frk. Inger Ravnaas, ønsket velkommen.

Senere overrakte frk. Ravnaas lærerinnen, fru Helle, en vakker blomsterbukett i krystallvase samt en kompottskje og sauseskje i sølv med en varm takk fra elevene for alt hva de hadde lært, og for fruens dyktige og sympatiske ledelse, som skapte interesse, arbeidslyst og godt kameratskap. De 12 unge elever hyllet dessuten fru Helle og direktøren i en morsom

og velskrevet sang for anledningen. Fru Gunhild Johansen overrakte direktør Knobel og frue en nydelig bukett roser i krystallvase, idet hun på elevenes vegne rettet en hjertelig takk til dem begge for utvist interesse og velvilje. Kurset har vært en opplevelse for oss alle, utbytterikt og hyggelig, sa fru.

Fru Helle takket for den vakre gave, likesom hun i en anslående tale takket alle som hadde støttet henne på forskjellige måter. Både

komiteen, direktør Knobel og elevene selv hadde gjort kurset til en gild tid også for henne. Hun håpet kurset ville hjelpe husmødrene til å skape hygge i hjemmet, samtidig som hun påla de ugifte elevene å gi mor en håndsrekning med matstellet. En spesiell takk fikk også Meyer Knudsen, som hadde maskinskrevet alle oppskriftene. — Fruen sluttet med Solveigs ord i Ibsens Peer Gynt: «Gud signe deg hvor du i verden går, Gud signe deg når du for Hans fotskammel står.»

I en lun og humørfylt tale takket direktør Knobel fru Helle for hennes dyktige innsats, og elevene for utvist interesse. Fru Helle har løst sin oppgave på en strålende måte, og jeg er overmåte glad for at fruene har latt seg overtale til å fortsette de følgende to kurs, som allerede er overtegnet. Hun utfører derved et arbeid som er til stort gagn både for hjemmene og for samfunnet.

Otto Bakken takket på vegne av fedrene og ektemennene. — Den hyggelige fest fortsatte med kaffe og bløtkake, og forskjellig underholdning.

Tete.

FOLK ER RARE

En kjent, nå avdød original i Kristiansand, kom en gang inn på Løveapoteket og ba om å få kjøpt noen piller.

— Skal jeg pakke dem inn? spurte farmasøyten.

— Ja, det er klart, sa mannen, — tror du æ vil rælte de hjem!

Løytnanten instruerer ordonnansen: — Du vil bli ført til et nærmere angitt sted med fly. Føreren av flyet vil gi beskjed når du skal hoppe ut i fallskjerm. Der vil stå ferdig en motorsykkel til deg når du kommer ned, og du vil få nærmere greie på hvor du skal hen.

Ordonnansen: — Tenk om ikke fallskjermen folder seg ut?

Løytnanten: — Tøys, du trekker i snoren når du har talt til 10, åpner den seg ikke da, trekker du i den andre, da vil den helt sikkert åpne seg.

Ordonnansen dro trøstig i vei, flyveren ga tegn og han hoppet ut, talte til 10, dro så i snoren. Nei. Dro så i den andre uten resultat.

Da sa han til seg selv: — Nå skal du se, nå står ikke sykkelen der heller når jeg kommer ned.

DEN NYE MALING *Spred Satin*

ANKOMMET

Peder **BERNTSEN**
VIKELAND
JERNVARE- & FARGEMANDEL

OLAV A. SKISLAND

Alltid godt utvalg i KJØTT
og PØLSEVARER

Telefon 6718

BILSENTRALEN

DROSJEVAKT — TURBUSS

Vakt hele døgnet. Telefon 6777

Alt i bygningsartikler

Sement - Septiktanker - Kloakkrør - Flettverksnetting
Vi bringer.

MOSEIDMOEN SAMVIRKELAG

Telefon 6780

MALERVARER

Godt utvalg i herre- og barnesko. — Manufaktur.

Alt i kolonial.

VENNESLA LANDHANDEL

Telefon 6740

Brudekjoler - Selskapskjoler

kan bestilles etter mål.
Ellers fikse, ferdige kjoler
i silke og snia.
Stoffer i Snia - Silke.
Vi fører Herbillon-mønster

Min

Herrefrisørsalong

anbefales.

Hårklipp - hårvask - massasje
barbering og fønbølging.

Central Herrefrisørsalong

Inneh. Odd Fredriksen

Telefon 6802